

שבת
שלום

פרשת בהעלותך

"ויעש כן אהרון" – רש"י – להגיד שבחו שלא שינה.
 אהרון מתייחד בכך ש"לא שינה" כל אדם, כי אם כיבד כל ברייה וברייה באשר היא.
 מטעם זה נקשרה בדמותו של אהרון סגולת השלום: "הוי מתלמידיו של אהרון
 אוהב שלום ורודף שלום ומשים שלום בין איש לאשתו..."
 (אבות דר' נתן י"ב, א', וכן ר' במדרש בילקוט שמעוני דלעיל).
 אהרון שאף לשלום של שלמות ולא של ביטול, שלום הנובע מהערכה לאדם
 באשר הוא, והמושג באמצעות העצמת האדם ולא צמצומו.

(הרבנית ד"ר פנינה נויבירט – אתר "כיפה")

שיעור פרשת השבוע: בני גינזברג

ימי החול		שבת	
4.37	זמן תפילין/טלית	19.25	הדלקת נרות
9.09	סוף זמן ק"ש	19.35	מנחה א' 14.00 ב' 13.35
19.46 ← 19.47	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
20.06	צאת הכוכבים	17.30	לימוד 'דור לדור'
20.10	ערבית	17.55, 13.30	מנחה
		18.15	שיעור - הרב יוני סמואל
7.30	שחרית נוער	20.22	צאת השבת

מי ראוי ואיך ראוי את טיטוס כפול

בכל שנה כשמגיעה פרשת בהעלותך, אני רואה מול עיניי את שער טיטוס, אותו שער ניצחון הנמצא ברומה ובתבליט שבו עבדים יהודים מובלים לגלות כשהם נושאים על כתפיהם את כלי המקדש, המנורה, הפותחת את פרשתנו (במדבר ח' ד') היא הכלי המרכזי, אבל אפשר להבחין גם בחצוצרות המוזכרות בפרשה (במדבר י"ב). זכורים לי טיולים עם סבי ברומה, כבת שלוש וחצי הייתי ובכל פעם שהזדמן לשער טיטוס התפלל שם מנחה. הוא הסביר לי שעשה זאת כדי לאמור "אנחנו עדיין כאן". בה' באייר תש"ח יהודי רומה זרמו כאיש אחד לשער טיטוס כדי להפגין את אותה התחושה. חשבתי להתמקד בהתפתחות המנורות בעיצוב היהודי השואבות כולן ממראה אותה המנורה בשער ההוא, אבל אף אחת מאלו אינה בעלת שבעה קנים שכן יש איסור על העתקת כלי המקדש, אבל הבקיאות שלי בנושא דלה, לכן אחפש נושא אחר.

שער טיטוס שברומה

הפרשה מבורכת בנושאים רבים, התלונות של העם – מעמד הביניים, על מחסור בבשר ועל געגועים לגולה הדוויה, לשון הרע שמרים מדברת במשה והעונש שאינו נחסך ממנה חרף מעמדה ותפילת משה להבראתה, מסעות בני ישראל ועוד. עניין אחד יש והוא כמעט שולי... אֶלְדָּד וּמִיָּדָד, מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה. והתשובה הבאה מייד: וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן, מִשֶּׁרֶת מֹשֶׁה מִבְּחָרְיוֹ--וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי מֹשֶׁה, כָּלְאֵם. אבל השקפתו של משה שונה: וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה, הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי; וּמִי יִתֵּן כָּל-עַם ה', נְבִיאִים--כִּי-יִתֵּן ה' אֶת-רוּחוֹ, עָלֶיְהֶם. (במדבר י"א, כ"ז – כ"ט) זוהי שאלה מאד בסיסית, לגבי כל דבר בחיים, מצד אחד לימוד תורה, קיום מצוות, יראת שמים וכדו', ומצד שני לתחומי חולין גמורים, שלטון, משפט, הוראה וכו', האם הדברים ניתנו רק למובחרים, או כל אחד יכול להגיע אליהם אם רק יתאמץ וירצה ואם לא נדיר אותו מן העניין.

אתמקד בעניין לימוד תורה, האם כל אחד יבוא וייטול או רק הראוי יבוא וייטול. והמחלוקת הזאת בין משה ויהושע ממשיכה גם בדורות הבאים. הלל ושמאי נחלקו האם ללמד תורה לעניים או לעשירים. לפני זמנו של הלל רק מי שהוכיח על ידי תשלום שהוא רציני יכול היה לשבת על ספסלי בית המדרש. הלל פתח את שערי בית המדרש לכל מי שרצה ללמוד. על יהושע בן גמלא נאמר "זכור אותו האיש לטוב, שאלמלא הוא נשתכחה תורה מישראל" (בבא בתרא כא, א) הוא יצר רשת של בתי ספר עממיים כדי שכל הילדים היהודים ילמדו, בזמנו זה היה חידוש יוצא מן הכלל. בוודאי היו מי שחשבו על זה קודם, אבל זה לא הגיע לכדי מעשה. ההבדלים האלה בגישה המשיכו והדבר פרץ גם בימיו של רבן גמליאל ביבנה. כשסילקו את שומר הפתח אחרי נשיאותו של רבן גמליאל מספרת הגמרא (ברכות כה, א) שנוספו ארבע מאות ספסלים בבית המדרש.

אני שואלת את עצמי, האם הדברים דומים גם היום? האם נוטרי ארון הספרים היהודי חושבים שמי שאינו ראוי לא יכול לבוא וליטול? לשמחתנו קיים בעם ישראל בתקופה האחרונה רצון עז להכיר את ארון הספרים היהודי והלוואי שזה יביא לקירוב לבבות בעם ישראל. שבת שלום.

דבריי מסתמכים על דברי בן כיתתי הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ)

יענה צברון

זה היה השמוע

השבוע התבשרנו על פטירתו של יוסקה אחיטוב, אביו של בני, איש הקיבוץ הדתי- חבר "עין צורים" וממקימי "ישיבת - הקיבוץ הדתי". יוסקה היה מורה, מחנך והוגה דעות מהזן הלא נפוץ שבמחוזותינו, שלא חשש לנקוט עמדה ברורה ולחקור את החברה בה הוא חי. החשוב מכל - "הוא היה מענטש", כדבריו של אחד מהמספידים. בהמשך מובאים דבריה הנרגשים של גילי כפי שנמסרו לעיתונות, מייד עם קבלת הבשורה.

ביום שלישי אחה"צ, יצאנו (המחזור השני) לסיור בעקבותיו של המשורר-שחקן "אברהם חלפי" שהיה "עוף מוזר" גם בקרב חבריו המשוררים (אלתרמן, שלונסקי, אורלנד). הוא היה ליצן-עצוב, שמרן-מרדן, אוהב אדם- שחי בגפו וכו' וכדבריו: " קשה בלילה בלי אדם, לא טוב ביום עם אנשים..". היה זה סיור מעניין, מרגש ומגוון שהשתלב בארגון מוצלח של ו. תרבות ומזג אוויר אידיאלי.

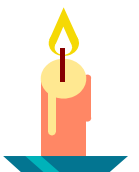
הקיץ הגיע וסימניו כבר כאן: הבריכה נפתחה לציבור שעוד יציף אותה בהמוניו. החיטה שנשארה ממתינה בראש מורכן ליהודה שעל הקומביין. הפרות מצטננות תחת המקלחות. רכבם של טכנאי הקירור ("אריה" או "שלומי", מישהו מבין את ההבדל?) מסתובב בקיבוץ מתקלה לתקלה בקצב של רכב השמירה. ההכנות למסיבות הסיום בעיצומן וגם "ועדת תרבות" נערכת בימים אלו לערב מיוחד ומפתיע, לכבוד יום ההולדת ה-65 של הקיבוץ ("י"ב בתמוז). לרגל הוצאתו של העלון החגיגי, בשבוע בו חל יום ההולדת, נשמח לקבל סיפורים קצרצרים הקשורים להווי הקיבוץ, מאז ועד היום, שייכנסו למדור "קיבוץ סעד- הסיפור שלי". כולם מוזמנים לשתף פעולה - צעיר, וותיק, תושב, חבר, מי שנכח בעבר ומי שנכח בהווה. חלק מהסיפורים שיתקבלו יפורסמו בעלון החגיגי והנותרים יפורסמו בעלונים שיבואו אחריו. יישר כח לרחל סימון שהזדרזה ושלחה את הסיפור הראשון.

וגם זה היה השבוע- "ויעש כן אהרון"- רש"י -להגיד שבחו שלא שינה (ראה גם על הכריכה -למי שדילג). השבוע נכנסתי רשמית לתפקידי כעורך העלון. במסגרת ההכנות הנפשיות טרם העברת המקל לידי, התלבטתי כיצד להסתער על תפקידי החדש. מסתבר כי עיני הביקורתית כקורא מן השורה, קיבלה תפנית חדה מהרגע בו הפכתי לנושא בנטל. ניסיתי לפענח מה הופך עלון כל כך שמרני לכל כך פופולארי? מדוע הוא כל כך מסקרן ואנו עטים עליו עוד בטרם פתחנו את העיתון הארצי? (או בסמוך לתיבת הדואר..). מה הסוד של הגרפיקה הקיימת והאיורים הקבועים? מסתבר כי פירושו של רש"י מקבל משנה תוקף גם במקרה זה- "להגיד שבחו שלא שינה". דווקא ההצמדות למסורת בניגוד לדחף הטבעי לשנות ולהתבלט היא הראויה לציון. כולי תקווה לתרום להצלחה זו גם בעתיד תוך שיתוף פעולה עם מערכת העלון: דרורה, רכטי, דרורית וויס ועמוס ברט. תודה מיוחדת לאפרת שמעבר ל'מתכון הבסיסי' דאגה להעביר לי את 'סודות התבשיל' בסבלנות ובחן. לחיצי'ה (עוד איעזר בה רבות בהמשך..). שהתנדבה לשמור על הגחלת עד לכניסתי לתפקיד בפועל ולמוריה פולק שעזרה לה בנושאים הטכניים.

יורם קימלמן

נר זיכרון

כ"ג סיוון – יום פטירתו של חברנו אלי לוי ז"ל (תשל"א)
כ"ד סיוון – יום פטירתו של חברנו עזרא שטיינמץ ז"ל (תשס"ט)

נכתב ע"י גילי (בסערת רגשות) כהודעה לציבור, מיד עם היוודע דבר פטירתו של יוסק'ה אחיטוב.

יוסקה אחיטוב נפטר הלילה.

יוסק'ה - מורה ומחנך לרבים, איש אהוב ומורה דרך לכולנו.

יוסקה - חבר קיבוץ עין צורים, ממעצבי המקום ורוחו, חבר של אמת בעת צרה ושמחה.

יוסק'ה - מההוגים הבולטים של הקיבוץ הדתי והציונות הדתית בכלל, שמאמריו הפכו לאבן שואבת עבור מחפשי דרך בבית ומחוצה לו.

יוסק'ה - איש צנוע שידיעותיו התורניות והכלליות היו כמעין מפכה לרבים

יוסק'ה - איש אמונה וחזון שעם כל מאבקיו האידיאולוגיים לא הפסיק לאהוב בני-אדם

יוסק'ה - ממקימי "מרכז יעקב הרצוג" ו"ישיבת- הקיבוץ הדתי", מורה אהוב ומתווה דרך של ידענות עם מאור פנים, של תבונה ואהבה כאחד.

יוסק'ה - מנהל ביי"ס התיכון בקבוצת יבנה לשעבר, מחנך לנערים ונערות, מורה למתמטיקה ויהדות, ובעיקר מורה לחיים.

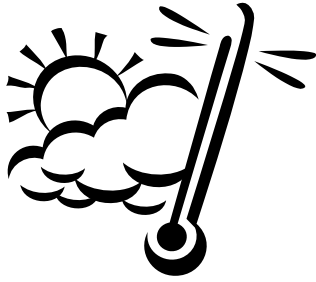
יוסק'ה אחיטוב אוטודידאקט מזן הולך ונעלם שקיבל תואר ד"ר לשם כבוד מאוניברסיטת בבר-אילן, כתב מאמרים רבים בתחום היהדות שחלקם קובצו בספרו "על גבול התמורה". לאחרונה חקר בעיקר את ההתפתחויות השונות בקרב הציונות הדתית, כשלצד מחקריו הוא טורח בכל עת להשמיע את עמדתו הבהירה ומנסה להשפיע ככל יכולתו. את ספר מאמריו המאוחרים לא זכה יוסק'ה לראות והוא מצוי כיום בשלבי עריכה.

יוסק'ה - הוא עבורנו יותר מכל, איש נדיר שגילם בהתנהגותו את הפסוק "ואהבת לרעך כמוך", אם כי דומה שלא פעם העדיף את הריע על עצמו.

חברי צוות מרכז יעקב הרצוג ותלמידיו אבלים על הסתלקותו של יוסק'ה אחיטוב.

לבני אחיטוב
אתך באבלך על מות אביך
יוסקה ז"ל
קיבוץ סעד

"צנייני רכב" – צרות ב 2 נאליט חוליקט שאלנדל ללו חייט אפטיין:

לנוהגים בקיץ

מידע זה חשוב ועשוי לשמור על בריאותך!
הבנזן הינו חומר רעיל ומסרטן המצוי בחלקי הפלסטיק של הרכב.
כשהטמפרטורה החיצונית עולה על 16 מעלות, רמת הבנזן בחלל הרכב כשהוא סגור גבוהה פי 40 מהרמה המקובלת ונפלט בעיקר עם תחילת פעולת המזגן!
לכן חשוב מיד עם פתיחת דלתות הרכב לאוורר אותו היטב ולהשאיר חלונות פתוחים טרם פעולת המזגן ומעט עם תחילת עבודתו ובכך להימנע משאיפת רעלים הפוגעים בכל חלקי הגוף שאינו יודע להיפטר מהם.

5 צעדים לבלימת רכב שאיבד בלמים

1. הישאר רגוע (ניתן בקלות לטפל בעניין ללא נזק) והשתמש בכל אמצעי ההתראה העומדים לרשותך.
2. אם הדוושה קשה- סביר שמתחתיה משהו קשה שהתגלגל. אם הדוושה רכה- פמפס כמה פעמים.
3. הורד הילוך בהדרגה ובלום באמצעות המנוע. כך יהיה פחות עומס על הבלמים שייתכן והתחממו.
4. השתמש בבלם היד בעדינות-קליק אחר קליק והמנע מנעילת הגלגלים האחוריים.
5. במקרה חרום בלבד- היעזר בשבילי עפר, שוליים או עצמים רכים בכדי להאט את מהירות הנסיעה.

חשוב: אין לכבות את המנוע! אין ליצור היגוי חד! אין לקפוץ מהרכב!

אין להיכנס בעצמים קשים!

נסיעה טובה..

הנחיות צוקדות

לידיעת ציבור הנהגים ובפרט אלו הממהרים על הכביש ובצמתים המרומזרים:
המצלמות עובדות מצוין והתמונות כבר התחילו להגיע! (אין צורך לבדוק שוב את תקינותן..)
אנא חסכו מאיתנו את אי הנעימות בטיפול בדוחות!

נסיעה ראוּצה..

1. רכב

"שבוע הספר" הספרייה היזדית

הנכם מוזמנים לאירוע "שבוע הספר" - ביום ב' כ"א סיוון 11/6 בין השעות: 17.30-19.00
בדשא הסמוך לספרייה הילדים.

(למה עכבר? כשתגיעו תבינו..)

בתוכנית:

הצגת ילדים.

הצגת הורים.

שוק ספרים יד שנייה (בו תוכלו לקבל ספר במתנה..)

מכירת ספרים במחיר מוזל, פינות יצירה.

בואו בשמחה.

תזכורת ראשונה מואצדת תרבות

ביום שני י"ב בתמוז 2/7 נחגוג את "יום ההולדת לקיבוץ"
בערב משלנו- חגיגי "תוצרת בית" (פרטים יגיעו בהמשך..)
נא לשריין ביומנים את שעות אחה"צ-ערב !

מועדון הסרט הטוב

ביום ראשון 10/06 בשעה 17:30

יוקרה במועדון לחבר הסרט: "השקט שבאהבה"

מובטח כיבוד – כולם מוזמנים!

פזמנה (פזמונים) קום היקר!

אי ש האנאיות

והאנצח על המקהלות,

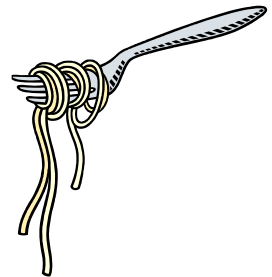
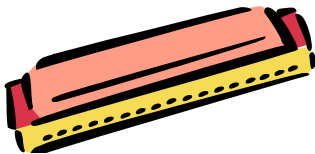
אפיק ניאונים אמפוחית הפלאים.

אחלק את זמנו בין מטבח האחנות

ואצלנו - עם קולף האטריות.

בהאיצק פאבורות - 80 שנים של עשיות

פזמנים לק אהבה והרבה ברכות!

מזון רגשי

הרמב"ם קבע 3 עיקרים לבריאות טובה: תזונה נכונה, תנועה ואיזון נפשי. שתיים מבין הצלעות של האדם הינן ידועות ומדוברות מאד: גם התזונה וגם הפעילות הגופנית מוכרות לכולנו, ומוכחות גם במחקרים, כמשפרות ומיטיבות עם הגוף, ואף מונעות מחלות. הצלע השלישית, של האיזון הנפשי, לא נופלת בחשיבותה ובתרומתה לבריאות הגוף ויציבות הרוח. בתחום התזונה, קיים פן נפשי ייחודי, תחום המתפתח בשנים האחרונות, ומכונה בפי אנשי המקצוע: **אכילה רגשית**.

מהי אכילה רגשית? ראשית נברר מהי האכילה בכלל - ולמה אנחנו אוכלים? אכילה היא התנהגות העונה על צרכים מסוגים שונים: צרכים גופניים, צרכים נפשיים וצרכים חברתיים. הצורך הגופני ברור: אוכלים כי רעבים. הגוף זקוק לחומרי הזנה על מנת להפיק אנרגיה ולקיים את תפקודי הגוף השונים וכשחסרים חומרים, נוצר רעב, אנחנו אוכלים ומספקים לגופנו את החיוני לו. פשוט, כמעט מכאני...

צרכים נוספים הגורמים לנו לאכול, הם הצרכים הנפשיים. במצבים רגשיים שונים, אנשים חשים צורך עז לאכול. במקרים אלה המזון ממלא תפקידים שונים ברמת הנפש. למשל, מילוי ריק שאדם חש בנפשו, או הרגעת חרדות ולחץ, פיצוי על אובדן או תסכול. אכילה מספקת תחליף לצורך במגע וגם יכולה להפיג שעמום או בדידות. אכילה רגשית היא הציר המרכזי סביבו חיים אנשים רבים, והוא המפעיל אותנו לא פעם בהתנהלותנו סביב מזון, אכילה וכל הכרוך בהם.

צורך נוסף שהאכילה משרתת, הוא צורך חברתי. האדם הוא יצור חברתי. מרבית מאפיזודות האכילה הן בחברה, ולעתים החברה היא עצמה הגורם לאכילה. אנו יוצאים לבית קפה, אוכלים באירועים משפחתיים, בשבתות, בחגים, בטיולים ובמסיבות. האוכל הוא חלק בלתי נפרד מכל התרועעות חברתית באשר היא. אדם שמרבית האכילה שלו, אינה עונה על הצורך הפיסיולוגי, כלומר על תחושת "הרעב" - יש לשער שאיזון הנפש שלו איננו מיטבי. ניזכר במשולש של הרמב"ם, ונגלה שצלע אחת מעורערת, ועל כן מערערת את יציבות הבריאות כולה. אי יציבות לאורך זמן משמעה פגיעה בגוף ובנפש גם יחד. גופנו יכול להיות לזמן מסוים, גם עם כמות ואיכות מזון שאינה מותאמת לו לגמרי, אך לאורך זמן תזונה קלוקלת גורמת לחוסר איזון מערכת, שיתבטא במגוון צורות וביניהן: חוסר/עודף משקל, סוכרת, לחץ דם גבוה, עודפי כולסטרול, תשוקה למזון מתוק או מלוח, הפרעת אכילה, דימוי עצמי נמוך, עיסוק אובססיבי בנושא הגוף ומשקלו, התמכרות למזון ועוד...

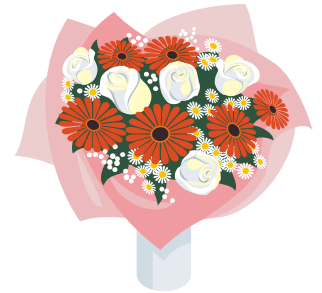
איזון בתזונה - איזון התזונה והרגלי האכילה מיטיב עם מערכות הגוף השונות ועם הנפש. כיום מתפתח זרם של מטפלים בתזונה הנותנים דגש רב על אכילה רגשית, פתרונותיה ובירור תהליכי מודעות. לטעמי זהו חלק בלתי נפרד מעבודה תזונתית נכונה. המטפלים עובדים על זיהוי הדפוסים והמנגנונים השונים הגורמים לנו לאכילה שאינה על בסיס נצרך ומושכל. כדי לשנות את המצב ולטפל באכילה הרגשית, צריך האדם לברר, מה הדפוסים המחשבתיים והרגשיים שמניעים אותו לאכילה זו. למה הוא בוחר לאכול מזון מסוים בזמן מסוים? מה קדם לבחירה הזאת? מה בא בעקבות האכילה? בדיקה זו נעשית ברמות שונות, אך היא צריכה לכלול גם תחושות, מחשבות ורגשות.

כשאדם עובר תהליך מודעות כן ואמיתי, ומזהה מנגנונים נפשיים שכאלה, הוא יכול לגלות על איזה צורך ענתה האכילה, ומה פרט לאוכל יכול לספק את החסכים הרגשיים או הצרכים הנפשיים אותם הוא מנסה לפתור.

השילוב של תזונה מאוזנת, כמה שיותר טבעית ונכונה, יחד עם עבודת נפש ומודעות יוצר מנגנון יציב ואיתן של שינוי דפוסיים ברמה המעשית כמו גם ברמת המחשבה והנפש. שינויים אלו הם המפתח לתהליך תזונתי נכון ולשמירה על הישגים תזונתיים לאורך זמן.

בברכת איזון ושמחה - **עתר סמיט**

למרגלות וישראל שריד ולכל המשפחה
מלל טוב לנישואי הנכד (בנת של צווי וצידית)
שלמה עם בח"ל צינה

לכרמלה ולשלומיק קוט
לישו ולרחלי קוט ולכל המשפחה -
מלל-טוב לנישואי הנכד- הבן
יאיר עם בח"ל תמר

מלל טוב לאסתר וסמחה לוין
להולדת הנינה- שירה
נכדה לשרה ואמיר מלאכי
בת ליפה ומנחם שופל

ביום שלישי בשבוע שעבר, התקיים ערב שורשים לתלמידי כיתה ז'.
ערב זה מסכם תהליך ארוך של כתיבת עבודות ע"י התלמידים. העבודות נכתבו על סבא או סבתא ונועדו
"לחבר" את התלמידים לסיפור המשפחתי.

תהילה לנאוא מלווחת על צמודתה מאסכרת "ערב שורשים"

השנה בכיתתי כל ילד היה צריך לעשות עבודת שורשים על אחד מהסבים או מהסבתות שלו.
אני בחרתי לעשות את עבודתי על סבתא יסכה ז"ל, בגלל שלצערי הרב לא זכיתי להכיר אותה.
את המידע קיבלתי מחיים ויהודית אפשטיין (חיים אח של סבתא שלי) מאבא שלי ומאמא שלי שסיפרה לי
כל מיני דברים שידעה עליה. למדתי על סבתא כל מיני דברים. על הילדות שלה. על התחביבים שלה. על
החיים בקיבוץ. על הקמת המשפחה עם סבא בנצי ז"ל ועוד המון דברים.
בעבודה התעסקתי גם בסריגה. סבתא יסכה מאד אהבה לסרוג. היא הייתה סורגת בכל מצב. אם קראה
ספר. אם צפתה בטלוויזיה ועוד. לכל נכד/ה שנולד/ה סרגה סוודר בצבע ובסריגה שהאמא בחרה. סבתא
רבתיא שלי סבתא ציפורה ז"ל עלתה מהולנד ושם היו אוזני המן הולנדים מאוד מיוחדים וטעימים. ההכנה
של אוזני המן ההולנדים מאד קשה בגלל שצריך לרדד את הבצק מאד מאד דק, בעובי של נייר. סבתא
יסכה המשיכה את סבתא ציפורה והכינה במשך כל השנה את אוזני המן ההולנדים. היום אמא שלי
ממשיכה את סבתא יסכה ובכל פורים אנו זוכים לאכול אותם.
אחרי שהעבודות היו מוכנות היה לנו "ערב שורשים". לערב הגיעו ההורים, הסבים והסבתות. סיכמנו את
המסע שעבר כל אחד והיה צריך להביא את המאכל המסמל את העדה של מי שעליו נעשתה "עבודת
השורשים".
מאד נהניתי ללמוד על סבתא. לדעת מה היה לה בילדות עד שנפטרה. אני מאד שמחה שזכיתי לעשות עליה
את העבודה והייתי מאד שמחה אם היתה איתי היום.

תהילה לנאוא

תקומתו של העץ איננה מושרשת בענפים ובעלים ובפירות המפוארים - אלא בשורשיו, שהם
מחוזקים במקום אשר הרוחות והסערות לא תגענה שמה. הם מתחזקים על מקור מים חיים
של התחדשות. העץ איננו דואג בזמן שהסערות תופסות אותו, מנענעות אותו כופפות אותו, -
הוא לא נע ולא זע ממקומו, וכל זמן שהוא לא נעקר ממקומו, היה תהיה לו תקומה! ועל כן
נמצא שהאילן לא הפסיד כלום, ואדרבא - החליף כוח במאבק. כן הוא האדם. כל זמן שהוא
נצמד לשורשיו הרוחניים - שום רוח לא תעקור אותו ממקומו. ונהפוך הוא, הסערות תעוררנה
את כח ההתחדשות!

רבי שמשון רפאל הירש, במעגלי שנה

**מי מהקוראים רוצה להריט את הכספה?
(ידיעה שהתקבלה במייל המצרכת)**

אשמח אם תוכל להפיץ ידיעה זו בעיתון המקומי

שלום רב לכם חברים!

במסגרת עבודתי כעורכת 'עמודים', אני מקבלת לא פעם הצעות לקבלת ספרים חדשים שיצאו לאור (בנושאים שונים כגון – יהדות, קיבוץ, הסטוריה, שירה וכד') על מנת שתיכתב עליהם ביקורת בעיתון. הייתי שמחה ליצור רשימה של אנשים, ספרנים, קוראי ספרים וכותבים מתאימים כדי לשלוח אליהם את ההצעות.

מי שיענה להצעה, יקבל (חינם כמובן) את הספר לביתו ואם ימצא לנכון להמליץ עליו, ישב בזמנו החופשי ויכתוב אודותיו לעיתון.

אשמח לקבל כתובות מייל (או פלאפונים) של אנשים המוכנים להיכנס לרשימת התפוצה של ההצעות הללו.

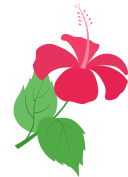
בברכה ובתודה מראש

ריבה פריד-עורכת עמודים (פרטיט במצרכת "צ'אייט")

**מלף טוב למריט ומשה בן צבי
ולכל המשפחה
להולדת הנין
נכד ליהודית בן לרחל וחיים**

**מלף טוב ליצף וליאור ניר
ולכל המשפחה
להולדת הבן
נכד לחוה ויהודה נין לסיפורה**

**לרחל סימון וכל המשפחה
מלף טוב להולדת הנין
נכד לאביבה ודדי
בן לניצן ומאיר**

הנהגת הקהילה

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא...

נפרדנו השבוע, ציבור גדול ומגוון, מאחד מענקי הרוח בקיבוץ הדתי- יוסקה אחיטוב ז"ל. דומה, שמי ששמע את ההספדים בלוויה, אמר לעצמו שלא היתה מילה אחת שאינה במקומה. איש אשכולות, חבר ואדם. וכל מילה שנוסיף כאן תהיה פשוט מיותרת. זכרון צדיקים הוא מורשתם ודבריהם שעוד יילמדו וילוונו שנים רבות.

שם: סעד. תחביב: תהליכים.

ביעדי הקהילה של שנת תשע"ב הגדרנו כזכור תהליך חשיבה על אופי החינוך המשלים והחינוך בגיל הרך. ואכן זכינו השבוע לפתוח תהליך חשיבה ציבורי על נושא החינוך המשלים. התכנסות ציבור הורים לא קטן בהנחיית ועדת חינוך, המלווה ברוני טוניק(בית קמה) עסקה בשאלות של חינוך בקהילה. המחשבות והדיונים ישמשו חומר לעיצוב חזון עדכני, ותוכנית עבודה של החינוך המשלים, שתוצג בפני פרום ההורים, ולפי הצורך גם למוסדות הקיבוץ. גם בגיל הרך, בימים הקרובים אנו פותחים דיון עם ההורים על מקומה ומשמעותה של מערכת הגיל הרך בקיבוץ, ונרחיב בהמשך.

נשא את ראש בני-ישראל.

ברוח פתיחת ספר במדבר, עומדת גם הציונות הדתית לפני מפקד. נחמיה רפל, מזכ"ל התנועה, ציין שיש לדעתו חשיבות רבה במפקד זה, ולהתפקדות מירבית של חברי הקיבוץ הדתי. נחמיה יגיע לסעד בימים הקרובים, לפגוש חברים ולקדם את נושא ההתפקדות. (אגב, לפי החוק, כל בוגר המתפקד מחוייב בתשלום - 40 ₪).

פתח לנו שער בעת נעילת שער

בשבת האחרונה בצהריים גילינו ששער הקיבוץ פתוח למשך מספר שעות. עוד לא ברור מי יצא (מי מאנשי כוחות הביטחון?) הבעיה היא שמשום מה הוא נשאר פתוח, ולא נסגר אוטומטית. הנושא עוד יבורר. בכל מקרה של צורך חירום בפתיחת שער מבפנים- יש להיכנס לבודקה הנעול (מפתח השערים) לפתוח חשמלית, לנעול את הבודקה ולאפשר סגירת השער אוטומטית אחרי היציאה. לכניסה מבחוץ (צבא, אמבולנס, וכדומה) יש להתקשר בשבת ליואב הרבש"צ שיטפל בפתיחה מהירה.

בימי החול -רוב ציבור השומרים אכן הסתגל להקפיד על סגירת המחסום המתרום. נאמר לאותם אלה שלא מקפידים עדיין- שהבעיה היא כפולה- לא רק חוסר מעקב אחרי הנכנסים, אלא זה מאפשר כניסה מהירה של כלי רכב. הללו לעיתים שוכחים שהכביש שלפניהם משמש גם הולכי-רגל, בעיקר בשעות הבריכה, כך ש"עבירה גוררת עבירה". זו ההזדמנות גם להזכיר לכולנו שוב את משנה הזהירות שיש לנקוט בימי הקיץ, בציר מסוכן זה, בגין היותו סמוך לבריכה.

דוגמא אישית

מבוגר, הולך בשבילים, עיניו החדות קולטות כל נייר זרוק, או שקית ניילון מונחת בקרן זווית. מתכופף, מרים, ומחפש את פח האשפה הסמוך. לא נאמר שבחו בפניו. אנו זקוקים לעוד הרבה כאלה... דומה שהמהפכה שעברה על חצרנו עם בניית הממד"ים שחקה קמעה את הטבע שלנו, להקפיד על כך, ולא פעם אתה מתהלך בשבילים ורואה ניירות ארטיק ושאר מלכלכים, כאילו מחכים למחלקת התברואה העירונית, שכידוע איננה. כלומר –ישנה, בכל אחד מאיתנו. הזדמנות חינוכית גם לילדינו.

60 שניות על... –תזכורת –

1. לאחרונה התרבו מחסנים ביניהם מחסני כתר/פלסטיק. בקשנו, שלא לומר דרשנו, מחברים, לפני הצבת מחסן- ורצוי עוד לפני הרכישה, לתאם עם ועדת תכנון (מנחם יניב). אנו עושים מאמצים לשמור על חזות נאותה לשכונות המגורים, וועדת תכנון קבעה כללים ברורים בנושא.
2. הזכרנו לא פעם בעיות בטיחות חמורות ברכיבה על טוסטוסים/ווספות/אופניים. כוונתי ללוליינות מדהימה של הורים בהרכבת ילדיהם על הכידון, על הכתפיים, מאחורה ומקדימה וכו' העיקר שיגיעו בזמן לפעוטון. הכל טוב ונחמד עד שחלילה.....איזהו חכם הרואה את הנולד....
3. "כסף קטן" – הכנסת כל המשכורת ורכיביה לחשבון הבנק של הקיבוץ- מתברר שמעת לעת יש צורך להזכיר את ההחלטה הפשוטה והברורה הזו שקיבלנו על עצמנו באסיפה, והיא רשומה בתוך נוהל השינוי. הכוונה היא כמובן לכל סוגי המשכורת, והתקבולים המתקבלים בגין עבודה. בשאלות ובירורים- אפשר לפנות ליונת.

"הולך רגל, פושט יד" (סיפור לפני השינה)

היה דבר כזה גם בסעד. מעשה שהיה כך היה. לפני כשלושה שבועות, בשעה 12:00 בצהריים, נעלם ארנק ממשרד בסייפן. בדיקת מצלמות האבטחה גילתה כניסה של בחור אלגנטי מהכניסה הצדדית, שיטוט מהיר בין המשרדים שהיו ריקים, כניסה זריזה לאחד מהם, וכיס מכנסיים תפוח ביציאה. ידידנו לא נבהל כשחלף על פניו חבר מסעד ובטבעיות ניהל שיחה ערה בטלפון הנייד. עובד סייפן חד עין שראה את סרט מצלמת האבטחה נזכר שכמה דקות קודם לכן, ראה את האיש בח"א. עיון זריז בסרט המצלמות של קומת הקרקע מגלה את חברנו פוסע בניחותא, בשעה 11:30, עובר על פני המשרדים, ומתייצב מול הכספונט. לאחר שלא עלה בידו להוציא כסף (ואולי כלל לא ניסה) שב על עקבותיו. כיוון שמן הסתם נכנס, כך צריך לצאת. כוחותינו הלכו לצפות במצלמת האבטחה של השער. למרבה ההפתעה, חמש דקות אחרי סייפן, נצפה הבחור מגיע לשער של סעד, עומד ליד השומר ותופס טרמפים. הוא שאמרנו- הולך רגל ופושט יד. הוגשה תלונה במשטרה, וכו'.. אני מרשה לעצמי להניח שעדיין מסתובב. לקח: לשאול, לבדוק, להיות ערניים. לאחר הסיכול המוצלח הקודם, מביני דבר טוענים שהפיתרון הנכון למקומות הרגישים בקיבוץ, הוא הצבת כמה דחלילי המל ועליהם כיתובית "אפשר לעזור לך? "

אופר

